

Thăm Hà Nội

Thăm Hà Nội

Phú Lê

Thú thật, khi chuẩn bị chuyển về thăm quê hương kỳ này trong tâm tư tôi không hề có ý nghĩ sẽ ra Bắc. Bởi lẽ thấy còn lẩn cẩn trong lòng. Bà con bên nội ngoài ấy hàng đồng nhưng sau lần diện kiến với vài người tại Sài Gòn trong chuyến đi vài năm trước khiến tôi không hề có ý tưởng gặp lại. Bởi không hợp nhau từ cách hành động đến lối suy nghĩ. Liên hệ họ hàng ràng buộc nhưng sao xa lạ như hai góc trời. Thế nên chuyện về quê Bắc gác qua một bên khi bàn bạc chuẩn bị cuộc đi.

Dun rủi sao cuối cùng tôi lại chọn chuyển bay ghé Hà Nội Về đó trước xong vào Sài Gòn. Lý do khiến tôi đổi ý khá dài dòng và riêng tư nên xin phép được bỏ qua.

Từ Los Angeles chúng tôi đáp Thai Airways để về Việt Nam. Khởi hành khoảng 9 giờ tối thứ tư, 8/5/98, đến Bangkok 6 giờ sáng ngày thứ sáu, 8/7/98, sau khi ngừng tại Osaka, Nhật Bản, một giờ đồng hồ để phi cơ đổ xăng và lấy thêm hành khách. Đến phi trường Bangkok, Thái Lan, nghỉ ngơi khoảng 3 tiếng sau đó lúc 9 giờ chúng tôi đáp chuyển khác đến Hà Nội. Lần đầu tiên tôi đi với hàng không Thái đầy kỷ niệm đẹp. Cách tiếp đãi cũng như thức ăn đồ uống rất khá so với Eva, China hay Cathay. Tiếp viên xinh xắn cư xử hiền hoà tử tế. Thành kiến xấu về hải tặc Thái sau chuyến đi này giảm bớt khá nhiều.

Khác với miền Nam, từ phi cơ nhìn xuống miền Bắc có rất nhiều sông hồ bao bọc bởi ruộng lúa xanh tươi. Tháng 8 mùa mưa nên hầu như khắp mọi nơi đều thấy lênh láng nước. Chỉ khi phi cơ bắt đầu hạ cánh tôi mới nhìn thấy nhà cửa chi chít. Phi trường Nội Bài khá cũ kỹ. Từ phi trường về khách sạn ở phố Tràng Tiền khoảng 45 phút lái xe.

Cảm tưởng đầu tiên của tôi với những người phục vụ tại khách sạn là họ khá lạnh lùng và dè dặt. Họ thiếu những nụ cười xã giao nồng nhiệt ấm áp. Chỉ làm tròn công việc xách hành lý lên phòng giao chìa khoá rồi thôi, bỏ mặc khách tự ý tìm tòi táy máy không như nhân viên khách sạn Sài Gòn thường sẵn đón khách thuê kỹ lưỡng. Thủ đô Hà Nội gồm hai phố: cũ và mới. Phố cũ còn được mệnh danh ba mươi sáu phố phường đường xá nhỏ chật hẹp so với phố mới, nhưng đẹp hơn nhờ những hàng cây cao lớn xanh tươi che phủ bóng mát. Khách sạn tôi nằm trên phố mới gần hồ Hoàn Kiếm và cũng cách phố cũ không xa. Xếp cất hành lý xong đã quá ngọ nên chúng tôi thả bộ tìm hàng quán dùng bữa trưa. Hàng quán chung quanh khách sạn hiếm hoi nên phải đi bộ một quãng khá dài mới tìm ra một quán phở còn mở cửa. Quả không sai với lời đồn là phở gà Hà Nội ngon tuyệt. Thịt gà dai và ngọt lừ. Chỉ khác với phở SG hay Cali là tô phở dọn lên chỉ thế, trên bàn có đĩa ớt chanh và lọ tiêu cộng chai nước mắm không rau củ hoặc tương ớt gì cả.

Ăn xong chúng tôi tản bộ tà tà bát phố. Tháng 8 thời tiết nóng và ẩm độ cao. Dạo quanh bờ hồ Hoàn Kiếm nhìn cảnh sinh hoạt dân thủ đô khá lý thú. Tựu trung là ít xô bồ hơn Sài Gòn. Đời sống có vẻ êm đềm hơn thì phải đường phố sạch sẽ ít thấy ăn xin. Cảnh hồ Gươm với hàng liễu rủ ven hồ khá tình tứ. Dạo quanh quần chán chê chúng tôi trở về khách sạn tắm rửa xong đánh một giấc đến 7 giờ tối mới thức dậy bởi tiếng chuông điện thoại reo vang. Chết nỗi! Có hẹn với L.. Cô dân tộc nọ học đại học xong ra trường về làm cho cơ quan ngoại quốc tại thành phố. Dịp may tình cờ có người quen giới thiệu L. khi biết tôi sắp đi Hà Nội Email qua lại tôi nhờ cô tìm khách sạn giùm và hẹn gặp nhau khi chúng tôi đến. Buổi trưa vừa tới tôi nhấc điện thoại gọi L. ở sở làm ngay. Y hẹn cô đã đến, đang chờ chúng tôi dưới phòng khách. Hối hả thay y phục chúng tôi xuống gặp. Sau phút tay bắt mặt mừng cả bọn kéo nhau đi ăn tối. Chiều ý nhà tôi L. dẫn đến quán Chả Cá Lã Vọng. Quả không hổ danh, chả cá nhà hàng làm ăn rất ngon. Sau bữa ăn tối chúng tôi ra một quán kem ngồi dùng kem ăn bánh ngọt uống nước tán gẫu đến khuya mới về.

Sáng hôm sau vì chưa quen nên hai chúng tôi thức dậy rất sớm. Thành phố Hà Nội có điểm đáng yêu là khoảng 5, 6 giờ sáng mọi người chạy bộ tập thể dục rất đông. Ven bờ hồ các bộ lão tập tài chí thật đẹp mắt. Chúng tôi mặc quần short áo t-shirt tản bộ xem cảnh sinh hoạt dân chúng thủ đô buổi sáng. Hàng quà, quán ăn ven đường đông đảo. Dọc theo lề đường cách nhau chừng chục mét lại thấy một gánh hàng ăn. đủ thứ. Bún riêu, bún thang, bún măng, phở gà vv.... đặc biệt có bún măng thịt ngan nữa. Chúng tôi xà vào 1 gánh miến gà gọi mỗi người một tô. Hỏi thăm mới rõ các gánh bắt đầu mở hàng bán rất sớm khoảng 5, 6 giờ sáng chừng 9, 10 giờ sáng là đông đẹp tất. Thường thường mỗi

gánh chỉ hai vợ chồng hay bà vợ với đứa con nhỏ phụ trách. Bán hết nồi bún hay phở là quầy gánh xếp ghế ra về. Thực khách phần đông dân lao động. Mỗi người một ghế bưng tô húp lấy húp để. Ăn xong chúng tôi lại tiếp tục đi

Quang cảnh hồ Gươm buổi sáng sương mù lắng đọng trên mặt hồ trông rất thơ Mặc nhà tôi cầm máy đi săn ảnh tôi ngồi trên băng ghế ven bờ ngắm cảnh và người Mặt hồ phẳng lặng từ từ hiện rõ dần theo hướng cao mặt trời Hình ảnh Tháp Rùa lung linh ẩn hiện xa xa Bỗng nhiên tôi xúc động vô kể. Liên tưởng đến vận nước thăng trầm trải qua bao thời đại, mặt hồ ắt đã chứng kiến bao đau thương của dân tộc và tổ quốc qua hàng nghìn năm. Ngày xưa học sử chỉ để mà biết. Bây giờ nhìn cảnh quan trước mặt bỗng dấy lên niềm xúc cảm dạt dào

Thoáng thấy nhà tôi trở lại với bịch nylon đầy ắp các củ khoai, sẵn luộc. Vừa ăn sáng xong nhưng các bà hàng rong nài nỉ quá nên mua giùm họ kéo tới Hai chúng tôi ngồi xuống băng ghế cạnh các cụ ông cụ bà vừa tập thể dục xong đang cầm quạt giấy quạt lấy quạt để. Mới sáng sớm mà thời tiết oi không thể tả. Bèn mời các cụ dùng bữa sáng khoai sẵn với chúng tôi Theo tôi biết sẵn ngoài Bắc tức khoai mì trong Nam. Lại, sẵn ở đây màu vàng nhạt chứ không trắng trẻo như khoai mì Sài Gòn. Nhưng ngon tuyệt. Ngọt và bùi hơn khoai mì gấp bội Cả khoai lang cũng thế. Nhìn còi cọc xấu xí bên ngoài mà mùi vị thơm ngon gấp mấy lần củ khoai trong Nam. Chả mấy chốc bao nylon đầy ắp củ giờ chỉ còn vỏ và vỏ. Trò chuyện vui vẻ chào các cụ xong chúng tôi lững thững trở về khách sạn.

Tôi bốc máy gọi cho đứa cháu trai ở Gia Lâm. Báo rằng đã đến và sẽ ở chơi tổng cộng năm ngày Nhà tôi cũng điện thoại cho người chị và vài đứa cháu họ. Theo chương trình vạch trước thì sáng mai chúng tôi sẽ đi tour vịnh Hạ Long. Tối một sẽ về lại đây Rồi ở chơi trọn ngày rưỡi nữa để buổi trưa hôm sau sẽ đáp phi cơ về Sài Gòn. Tôi hẹn gặp họ hàng ngày sau buổi đi về từ vịnh Hạ Long. Buổi chiều hôm ấy, L. đến. Cô dẫn chúng tôi đi ăn tối ở quán thịt rừng duy nhất Hà Nội Tên quán là Pắc Bó. Quán có kiến trúc giống nhà sàn của dân tộc miền núi Các cô cậu phục vụ mặc trang phục giống hệt người Tày Quán trình bày trang nhã lịch sự. Người phục vụ, mà phần đông là sinh viên làm việc bán thời gian kiếm tiền phụ thêm ngân quỹ gia đình, tiếp đãi rất chu đáo . Buổi tối đó L. gọi những món nổi tiếng nhất cho chúng tôi thưởng thức. Thức ăn quá ngon. đặc biệt nhất là món cơm lam tức cơm nếp nấu trong ống tre Món cơm ăn bốc này đi đôi với đĩa gà nướng lá chanh tuyệt hảo thật nhớ đời Quán chuyên trị về thịt rừng nhưng lúc bước vào cửa tôi nhìn thấy một chú nai đang bị nhốt trong lồng nhớn nhoe găm cổ thấy tội quá nên bỏ đi món nai nướng. Thà không thấy thì thôi chứ nhìn thấy chú nai tơ xong lòng dạ nào mà xơi cho nổi Quán Pắc Bó nằm trên đường Nhật Tân vốn dĩ là một con đê Khu này khét tiếng với các quán nhậu cờ tây Trên đường tới quán mũi và dạ dày chúng tôi bị tra tấn khủng khiếp bởi mùi thơm theo khói bay toả ra từ các quán thịt cây ven đường. Chao ôi là thơm. May chúng tôi không ai khoái cây tơ cả nên chẳng luyến tiếc. Món nướng gì thơm điếc mũi thế không biết.

Dùng bữa xong chúng tôi rủ L. đi nghe nhạc. Về mục này cô ngơ ngác. Hà Nội chắc chắn có quán cà phê nhạc sống nhưng bất ngờ quá cô nghĩ không rạ Cả bọn cũng định đi xem múa rối nước nhưng xe chạy gần đến nơi lại đổi ý. Lần này chúng tôi ra bờ hồ ăn kem. Trên đường về qua các phố cũ nhìn mọi người đi như trẩy hội Không gian ồn ào náo nhiệt vui ghê Ban đêm khí trời mát mẻ nên người dân đi dạo mua sắm đông đảo Tiếng chào mời hàng ơi ới đèn đuốc quanh các phố sáng choang. Tháng 8 chưa đến mùa hoa sữa nên tôi vẫn còn ăm ức chưa biết mùi và hình dáng hoa sữa ra làm sao Nhưng đã có dịp thưởng thức trái sầu và quả bàng. Buổi tối hôm đó thật đẹp và trôi nhanh.

Sáng lại thức dậy sớm. Trong lúc chờ đợi xe buýt đến rước đi chơi Hạ Long chúng tôi lại thả bộ ra các hàng quà ăn sáng. Lần này thưởng thức món bún măng. Ngon và rẻ vô kể. Xong về khách sạn tán gẫu với nhân viên khách sạn trong lúc chờ xe đến đón. Giờ tôi mới hiểu thêm tâm tính người Hà Nội Họ tỏ vẻ lạnh lùng khi chưa biết rõ đối tượng. Nhưng khi đã tạm gọi là thân mật thì các cô cậu trút bỏ bộ mặt hờ hững và sẵn sàng chúng tôi rất ư là nhiệt tình nồng hậu Họ căn dặn chúng tôi đủ điều thật làm chúng tôi cảm động khôn cùng và riêng tôi áy náy vì thái độ khó ưa của mình đối với mọi người hôm buổi mới đến.

VIẾNG VỊNH HẠ LONG

"Chưa đi chưa biết Hạ Long

đi rồi mới biết ê mông dài dài"

Anh trưởng đoàn đọc hai câu thơ trên khi xe buýt vừa qua khỏi cầu Chương Dương được một quãng

chuẩn bị quẹo phải về hướng Hải Phòng. Cả xe đều cười vang lúc đó nhưng phải gần đến địa phận tỉnh Quảng Ninh thì mọi người mới thấm thía, vì quả thật đúng với tình cảnh bấy giờ. Đường xấu quá nhất là lúc bắt đầu vô biên giới tỉnh Quảng Ninh. Xe dẫn xóc kinh khủng. Ghế nệm êm cách mấy mà xóc kiểu đó thì mông phải ê thối

Từ Hà Nội chiếc xe buýt khởi hành lúc 9 giờ sáng. Trên xe gồm 19 người kể cả cô hướng dẫn và anh tài xế. Mười sáu tham dự viên cộng anh trưởng đoàn nữa là mười bảy Việt kiều Mỹ. Du lịch Hạ Long rất phổ biến. Khách sạn nào cũng quảng cáo dịch vụ này. Có tour sáng đi tối về. Có tour đi hôm nay ngày mai hoặc bất cứ ngày nào về cũng được. Càng đi lâu càng tốn tiền, vậy thôi. Cũng gồm đủ hạng, đi với người địa phương hay Tây ba lô hay Việt kiều Nhân tâm tùy mạng mớ. Cỡ nào cũng có. Ở khách sạn 3 sao hay ngàn sao đều được cả. Cứ xuýt bạc ra thì xong ngay.

Trên xe có 14 người lớn và 5 mạng con nít. Ba cặp vừa cưới nhau. Một cặp sồn sồn, bà vợ đã qua 1 đời chồng có mang theo cậu con riêng. Hai cặp kia còn trẻ đi hưởng tuần trăng mật nên cô cậu lúc nào cũng quần quýt nhau. Tôi bầu họ là hai cặp dễ thương nhất đoàn. Chỉ có hai người độc thân tại chỗ là anh trưởng đoàn và một anh bạn của anh. Hình như anh trưởng đoàn đang huấn luyện cho anh kia cách dẫn phái đoàn đi tour thì phải. Chuyện nhập vô đoàn đi Hạ Long của tôi khá ngẫu nhiên. Khi còn bên Mỹ tôi đã đặt tour sẵn sàng. Giờ cuối nơi tôi mua vé phi cơ gọi cho biết ngày giờ đi tour thay đổi. Họ dời lại hai ngày sớm hơn. Bà chủ bán vé đề nghị tôi đổi ngày nghỉ hè. Trời, bà tưởng tôi chủ hãng hay sao mà muốn đổi lúc nào thì đổi. Thế nên tôi huỷ bỏ cái tour bà ta tổ chức. Trên đường bay từ Bangkok ra Hà Nội tôi thấy một anh trông rất quen trên phi cơ. Soát lại ký ức mới sức nhớ ra anh là chủ một văn phòng bán vé máy bay ở Little SG mà lúc trước tôi hay đến đặt vé cho ba tôi. Hóa ra anh đang dẫn đoàn đi tour từ Bắc vô Huế rồi về Sài Gòn. Anh chịu nhận chúng tôi vô đoàn của anh chuyển đi Hạ Long.

Cô hướng dẫn viên nói giọng Bắc khá cao và nhanh nên đôi lúc tôi không hiểu cô nói gì. được cái cô thuộc bài nên khi xe qua những địa danh nổi tiếng cô giảng giải vanh vách. Nước da trắng trẻo đôi mắt chim sè nhìn có duyên. Cô và anh trưởng đoàn đầy kinh nghiệm nên dẫn dắt mọi người ca hát và kể chuyện vui trên xe làm thời gian trôi nhanh. đoạn đường từ Hà Nội qua tỉnh Hải Dương khá tốt. Xe ngừng nghỉ nửa tiếng ở một quán nhỏ khi vô địa phận Hải Dương. Mọi người có dịp thưởng thức bánh đậu xanh đặc sản uống trà nụ với thật ngon. Xe nghỉ một lần nữa khi vào biên giới tỉnh Quảng Ninh. Chỗ này bán quả na rất nhiều. Ai cũng mua ăn thoả thuê tại chỗ xong đem lên xe ăn tiếp.

Qua khỏi đoạn đường chiến binh dẫn xóc ruột này thì quang cảnh Hạ Long dần dần hiện ra. Tổng cộng mất khoảng 6 giờ đồng hồ cho cuộc hành trình. Thành phố nhỏ nhắn nhìn quay ra biển. Khách sạn và nhà hàng rất nhiều đang có vài công trường xây cất dở dang. Đoàn ghé nhà hàng dùng cơm trưa. Xong về khách sạn khoảng 3 giờ. Trước khi về phòng anh trưởng đoàn hẹn tất cả mọi người tập họp lại lúc 7 giờ tối dưới phòng khách, đi ăn tối xong sẽ mướn thuyền ra bể ngắm trăng. Chúng tôi mệt quá nên ngủ giấc thật ngon. Thức dậy nhìn đồng hồ hơn 8 giờ tối. Mọi người đã đi chơi và không ai gọi cửa thức chúng tôi cả. Sau giấc ngủ dài sáng khoái hai chúng tôi đủ sức lội bộ tà tà dọc bờ biển. Xong đi lên phố xem xét. Nhà hàng nào cũng nhộn nhịp thực khách ăn uống. Tây ba lô hiện diện khắp nơi. Chúng tôi sà vào một hàng ăn rất đông người đang đói nên dùng đồ biển uống bia rất ngon miệng. Trở về khách sạn khoảng 11 giờ đêm. Xem TV một lúc rồi tắt đèn đi ngủ. để chắc ăn tôi gọi xuống phòng trực dặn họ đánh thức dậy lúc 6 giờ sáng mai kéo lại ngủ quên nữa thì hỏng.

Sáng dậy đúng bong 6 giờ. Làm vệ sinh cá nhân xong xuống phòng khách. Gặp vài người trong đoàn. Hàn huyên vài câu mới rõ hai cặp trẻ hôm qua cũng ngủ quên. Họ đi ăn tối xong rủ nhau đi hát karaoke vui lắm. Trông khuôn mặt khả ái của hai cô tôi thấy niềm hạnh phúc ngập tràn trong đôi mắt. Hơn 7 giờ mà mọi người vẫn chưa xuống đủ kể cả anh trưởng đoàn. Tôi rủ cả bọn qua nhà hàng ăn sáng trước rồi chờ anh trưởng đoàn ở đó luôn thể. Khách sạn họ bao ăn sáng. Thực đơn chỉ có hột gà ốp la, mì gói và cháo trắng vậy mà mọi người khen ngon rí rít. Mãi mới thấy anh trưởng đoàn lộ mặt. đúng 8 giờ lên xe ra bến tàu. Hơi lộn xộn tí nhưng chuyện giải quyết xong ngay. Rằng nếu chúng tôi đi riêng thì đi thuyền nhỏ. Còn thuyền lớn thì chịu khó nhập chung với các du khách đoàn khác. Mọi người đồng ý chọn thuyền lớn. Tàu nhỏ neo ngay sau khi tất cả an vị. Trời hôm ấy mây mù kín mít báo hiệu sẽ có mưa. Trên đường đi cảnh trí đẹp mê hồn. Ai nấy đem máy ảnh ra bấm tí tách. Chập sau đúng ngay một cơn mưa xối xả. Nhìn quang cảnh trong mưa càng thơ mộng hơn. Mặt trời lộ dạng chút xíu sau khi mưa dứt nhưng không lâu mây mù lại kéo đến. Ghé thăm động Thiên Cung độ nửa giờ đồng hồ xong thuyền nhỏ neo qua bãi tắm ở một đảo khác. động Thiên Cung thật đẹp chỉ tội vừa mưa xong nên các bậc đi hơi trơn trượt. Ai nấy dắt díu nhau dò từng bước cẩn thận kéo chụp ếch thì khổ. Trong động hình dạng thạch nhũ rất đẹp chỉ tiếc nhiều góc thiếu ánh sáng nên cảnh trí mờ ảo. Bên trong nhiệt độ khá nóng khiến du khách người nào mồ hôi cũng nhễ

nhại như đang tắm hơi Mồ hôi thoát ra quá nhiều nên ra khỏi động về đến thuyền ai cũng cầm lấy chai nước tu lấy tu để. Thuyền lại rời bến để độ mười phút sau cặp bến bãi tắm Ti Tốp. Tên nghe khá lạ tại Nghe cô hướng dẫn kể bãi tắm này ngày xưa do Tây thuộc địa lập ra dành riêng cho họ tắm khoả thân. Bãi hơi nhỏ mà người tắm quá đông nên chúng tôi không xuống mà thuê jetski chạy vòng vòng ngoài biển. Lần đầu tiên tôi chơi jetski Học lái cũng không khó lắm. Chạy được vài phút thấy hay hay tôi khoải chí tăng tốc độ lái thẳng ra tít mù khơi làm nhà tôi ngồi sau la chối lói Bà ấy không biết bơi nên sợ lật cho dù đang mặc áo phao

Lang thang chụp hình đây đó. Khoảng tiếng sau chúng tôi trở lại thuyền chuẩn bị ăn trưa Về đến thuyền thì cơm bắt đầu dọn ra Lúc này thấy hai ba thuyền con cặp sát bên rao bán ghẹ, tôm sống còn giãy đom đóp. Thấy thức ăn dọn ra bàn hơi ít nên một số du khách mua thêm hải sản từ các thuyền con này xong nhờ bà bếp thuyền lớn luộc lên nhậu Chủ thuyền đem bia lạnh ra bán đắt như tôm tươi Mọi người nãy giờ bơi lội chơi đùa khá nhiều nên ai nấy đói meo Thoảng chốc thức ăn đồ uống cạn sạch sành sanh. Trong lúc mọi người dùng cơm thì thuyền quay mũi trở lại bến tàu

Một giờ trưa thuyền về bến. Anh tài xế đã đợi sẵn. Cả bọn lên xe thẳng tiến về Hà Nội Chuyển đi chơi Hạ Long đây kỳ niệm đẹp. Chi+? trừ một điều chúng tôi hy vọng nhà cầm quyền địa phương nhận thấy và giải quyết càng sớm càng tốt. đây cũng là nỗi ưu tư chung của một số Việt kiều chia xé với nhau Rất buồn khi thấy nơi du lịch đẹp để một trong những kỳ quan quốc gia mà rác rưởi quá nhiều Bãi đậu ở các đảo bị bà con trên những thuyền bán thức ăn đồ uống xả rác vô tội vạ. Ô nhiễm môi trường. Nước biển các chỗ ấy không còn màu xanh nữa mà đang biến dần thành màu đen. Rác nổi lênh bênh. Nhìn đau lòng hết sức. Tôi nghĩ cứ đà này vài mươi năm nữa vịnh Hạ Long nổi tiếng của ta có lẽ sẽ trở thành vịnh rác mất thôi Thêm nỗi phiền là một số người Việt hải ngoại vô tư bắt chước xả rác bất kể. Nhập gia tùy tục kiểu này không khá được.

VỀ LẠI HÀ NỘI

Về khách sạn nhận được hai tin nhắn của T. cháu tôi và bà chị họ của nhà tôi Lên phòng nhắc máy gọi T. bảo trưa mai nhà làm cỗ cúng các cụ và hẹn sáng mai mười một giờ qua đón. Bà chị họ nhà tôi thì mời chúng tôi dự bữa cơm gia đình. Trưa hay chiều mai cũng được nhưng nhớ gọi ngay cho biết sớm để sắp xếp. Tôi bàn tính với nhà tôi là mỗi người đi dự 1 tiệc. Bởi trưa mốt ra phi trường nên có hẹn chiều mai mời L. rồi, hay nhân thể mời bà con họ hàng dùng cơm chung tối mai xem như giã từ luôn. Nhà tôi bằng lòng. Tối hôm đó chúng tôi lại ra quán phở gà dùng bữa xong về ngủ sớm.

Thiếp một giấc khá dài bỗng tôi bị đánh thức bởi những tiếng động khác lạ. định thần một hồi mới nhận thức ra tiếng mưa rơi trên mái tôn. Sau khách sạn là khu nhà ở dân cư Tiếng lộp bộp thân quen mà dễ chừng hơn hai thập niên rồi tôi mới được nghe lại Mưa càng lúc càng lớn. Chập sau tôi bật dậy mở cửa phòng ra hàng hiên đứng ngắm. Mùi đất nồng nàn ngai ngái oi oi Mưa tầm tã nhưng khí trời vẫn không mát dịu hơn. Lặng lẽ tôi đứng ngắm giọt mưa rơi qua không gian mờ mờ nhờ ánh sáng vàng vọt hắt ra từ vài bóng đèn trần trong hành lang dài Mưa nặng hạt nhưng bầu trời không sấm sét gì cả. Hồi lâu mới chân tôi trở vào phòng cài cửa khoá lại Nhà tôi cửa mình hỏi mấy giờ. Khế liếc đồng hồ trên bàn một tay vén màn cửa hé ra cho có ánh sáng lùa vào tôi dòm thấy hơn hai giờ khuya

Sáu giờ sáng thức giấc trời vẫn còn mưa lai rai Tắm táp làm vệ sinh cá nhân xong thay đồ xuống dưới khi trời vừa hửng sáng. Mưa đã tạnh. đường phố bắt đầu nhộn nhịp xe cộ qua lại Cơn mưa tối qua làm cây cối tươi mát hơn. Chúng tôi rào bước về phía Bưu điện gặp bác xích lô đang ngồi hút thuốc lá. Hỏi bác có hàng phở bò nào gần. Bác dự dự nói gần thì có nhưng phở không ngon và đề nghị để bác chở đưa đi ăn ở cửa hàng thuộc hàng ngon nhất Hà Nội Tôi hỏi có xa không bác bảo chỉ mười phút đạp xe thôi Xong ngay đến nơi nhà tôi mời bác vào dùng luôn nhưng bác vội vàng từ chối, chỉ nhận tiền xe rồi lật đật chạy ngay Hoá ra con đường ấy cấm xe xích lô Giờ quên phút tên cửa hàng và địa chỉ. Chỉ nhớ cái quán vừa thôi không lớn lắm nằm trong khu phố cổ. Thực khách đến tự động lấy tô rồi đứng xếp hàng trước quầy phở. đến phiên khách muốn ăn gì cứ nói ông chủ. Ông ta bày bánh vào tô xếp thịt vào rồi đổ nước dùng xong rắc tiêu bỏ hành. Hai tay ông nhanh thoăn thoắt. Trả tiền luôn ngay lúc ấy cho bà chủ rồi khách bưng tô đi tìm bàn trống ngồi Cái kiểu gần như tự phục vụ vậy Phở khá ngon nhưng thành thực mà nói thua phở bên Mỹ. Riêng mùi phở phải công nhận đúng phở bò Bắc. Thơm ơ là thơm. Chỉ nước dùng có lẽ nấu ít xương nên không ngọt cho lắm.

Ăn xong xia rằng chiều hết cốc nước trà chúng tôi chào cảm ơn hai ông bà chủ. Bước về phía ngã tư định đón xe gặp một dãy hàng bán trái cây đủ loại Nhà tôi nảy ra ý kiến. Sẵn đây mua trái cây trưa mang đến họ hàng. Trước cúng gia tiên sau mọi người ăn lấy thảo Tôi chịu ngay Gớm, các cô bán hàng mời chào đơn đả qionq Bắc ngọt thẩu xương. đây họ bán trái cây đủ loại Nào nhãn Hưng Yên,

xoài cát miền Nam, măng cụt và chôm chôm tróc Lái Thiêu, thanh long Phan Thiết, nho Phan Rang, nho táo Hoa Kỳ, táo Trung Quốc, Tân Tây Lan và nhiều thứ nữa Chúng tôi mua nho, táo, xoài, chôm chôm, măng cụt mỗi thứ một ít xong khệ nệ xách bao ra đón xe về lại khách sạn. Cũng không quên mua một cân nhãn Hưng Yên ăn thử xem ngon như thế nào mà nổi tiếng quá. Lên phòng nhà tôi bỏ nhãn vô tủ lạnh. Số trái cây còn lại chia làm hai phần bỏ bao cột chặt để sẵn trên bàn. Tôi nhón vài trái nhãn ăn thử. Quả ngon thật. Không hổ danh nhãn tiến. Cùi dày ít nước nhưng thơm hơn nhãn hột tiêu trong Nam nhiều Nhà tôi thử xong cũng khen tẩm tặc.

Nhìn đồng hồ vẫn còn sớm. đã tính trước nên chúng tôi tản bộ về phía hồ Gươm ghé văn phòng Air VN gần đây mua vé ngày mai về Sài Gòn. Văn phòng bán vé máy lạnh mở mát rượi Tôi nhìn mặt các cô bán vé ai cũng nghiêm và buồn. Cửa đóng tọt Khách hàng đi mua mà các cô tiếp đãi như đi xin không bằng. Mặt hoa da phấn nhưng cứ lằm lằm lì lì, chả ai chịu khó cười lên một phát cho thiên hạ nhờ. Cầm vé trên tay chúng tôi thở phào nhẹ nhõm bước rạ Trời bắt đầu nắng gắt. Loanh quanh khu phố một chốc thấy gần mười một giờ tôi hối nhà tôi đi về. Vừa bước qua cửa khách sạn đã thấy T. cháu tôi ngồi chờ sẵn. Bắt tay thăm hỏi xong tôi lên phòng lấy bịch trái cây xuống ngồi sau yên xe Honda cho cu cậu chở về nhà ở Gia Lâm. Trước đó vài phút nhà tôi đón taxi đi đến bà chị.

T. trông mập hơn lần trước tức cách đây khoảng 5 năm. Vai cháu nhưng già hơn tôi hai tuổi Nội tôi có năm người con. Trai cả đến ba gái rồi ba tôi con út. Ông con trưởng tức bác ruột tôi sinh được mỗi mụn con trai tức bố T.. Bố T. cũng chỉ sinh được T. xong đi kháng chiến rồi mất. Thoắt đấy mà đã 5 năm. Lần tôi đưa ba mẹ tôi từ Mỹ về lại VN gặp T. và hai đứa cháu nữa từ Hà Nội vào Sài Gòn thăm và nhận họ hàng. Trong một bữa tiệc tôi đã gay gắt tranh cãi về nhiều vấn đề với các đứa cháu mà sau nghĩ lại thấy mình hơi trẻ con. đúng ra ngày đó tôi còn quá nhạy cảm cộng thêm thành kiến của các cháu mà gây ra sự bất bình. Giọt máu đào hơn ao nước lã. Thời gian hàn gắn tất cả.

Xe chạy qua cầu Chương Dương. Hôm trước đi Hạ Long xe buýt chạy ngang tôi ngồi trong góc nên không thấy cầu Long Biên. Giờ phía tay trái nhìn cây cầu lịch sử đen đui bắc qua sông Hồng nước màu đỏ quạch đang cuộn cuộn chảy tôi bất giác ngậm ngùi nhớ ba tôi, lúc sinh thời hay kể chuyện về quê Bắc và thường nhắc đến sông Hồng cầu Long Biên. Lá rụng về cội Hôm nay tôi về đây Quê cha đất tổ thấy thiêng liêng làm sao

Qua khỏi cầu Chương Dương một quãng thì tới địa phận Gia Lâm. T. bảo sắp đến. Anh chàng đưa tay làm hiệu rẽ trái vào một con hẻm khá rộng đủ cho hai xe ô tô chạy ngược chiều. Chiếc xe Honda chạy băng băng luồn lách chốc sau ngừng ở một căn nhà có cánh cửa sắt sơn màu xanh lá cây Cánh cửa sức mở ra trong sân lổ nhổ bóng người Dắt và dựng xe xong xuôi T. giới thiệu từng người với tôi Dễ chừng gần 20 mạng. Nhớ mặt hai đứa cháu đã gặp tôi ở Sài Gòn còn ngoài ra lạ hoắc. Một bà vai chị, vài người gọi tôi bằng chú trong đó có vợ T. và số còn lại gọi tôi bằng ông. T. nói hôm nay chưa gặp đủ họ hàng vì một. số đang bận làm việc. Căn nhà của T. là nhà tổ, truyền lại từ đời cụ cố sau nhiều đợt tu bổ. Một chái ba gian y hệt như những căn nhà ở miền quê Bắc bộ mà tôi từng đọc trong tiểu thuyết ngày xưa Gian đầu thờ gia tiên. Nhìn lên trang thờ thấy đặt ngay ngắn thứ tự hình ảnh bà nội đến ảnh bác cả, ba tôi và bố T.. Chỉ thiếu ảnh ông nội và ba bà bác gái Sau khi thắp nhang xong tôi vào thăm hai gian kế bên dùng làm phòng ngủ. Qua khỏi cái sân xi măng nhỏ là cái chái lợp tôn sơ sài dùng làm kho lúa và chất dụng cụ làm ruộng. Xa xa bên bể nước là nhà vệ sinh, phòng tắm. Nói chung diện tích căn nhà khá rộng nếu kể luôn sân trước sân sau

Hết tuần nhang mấy đứa cháu bắt đầu hối hả dọn tiệc ra trên hai bàn. Ngồi theo vai vế. Món ăn ề ề. Tôi chịu nhất đĩa gà luộc lá chanh và rau muống xào tỏi Rau muống mềm và ngon thật. Thịt gà Hà Nội thì khỏi nói Bia hơi uống khá ngon. Không khí ồn ào vui vẻ. Chuyện nổ như bắp rang. Tôi nhận thấy tri thức các cháu đã tiến bộ rất nhiều Kinh tế bà con trong xã khá hơn nhờ ruộng trúng mùa liên tiếp. Riêng vợ chồng T. nhờ có cửa tiệm buôn bán vật liệu xây cất ngoài phố nên đã lo đứa con trai đầu du học bên Úc. Nói chung cơ chế kinh tế thị trường đã biến đổi đời sống một số người gặp thời cơ ăn nên làm rạ Vợ T. tâm sự với tôi niềm ao ước kể là cho đứa con thứ nhì du học Mỹ.

Trong bữa tiệc phái đàn ông uống bia kinh quá. Hết can nhựa này lại lôi ra can khác. Tôi chân bước chệnh choáng tay cầm máy ảnh ghi lại hình ảnh mọi người Uống một hồi nữa tưởng sẽ gục tại chỗ may sao có điện thoại nhà tôi gọi Bắt lên nghe giọng bà chị bảo đến nhà chơi cho biết mặt mọi người Chụp được cớ tôi xin phép kiêu từ. Vợ T. mang trà và trái cây ra ăn uống tráng miệng. Chụp chung vài bô ảnh nữa tôi đi bắt tay già từ từng người Vợ chồng T. và các cháu ghen ngào dặn dò rằng lần tới về thăm quê hương chú, ông, nhớ phải ra đây Tôi xiết chặt tay hứa sẽ trở lại không quên nhắc vợ chồng T. đi dự bữa tiệc chiều nay

Chiếc xe Honda do con út của T. lái bỏ tôi trước cổng nhà bà chị ho trên đường Hoàng Hoa Thám

gần hồ Tây Vào trong tái diễn màn bắt tay chào hỏi Lại khui bia Trò chuyện độ nửa giờ uống hết lon bia tôi khều tay nhà tôi ra ý bảo về. Nhắc mời bà chị và vợ chồng cậu cháu trai trưởng chiều nay đi dùng cơm chiều nay luôn thể. Ra khỏi nhà gió thổi mát mặt. Càng đi về phía hồ Tây gió càng mát. Tôi thích quá nên rủ nhà tôi đi dạo một lát quanh hồ ngắm cảnh. Cảnh chiều quanh hồ đẹp ghê Chúng tôi bước đều trên đường Cổ Ngư xưa giờ mang tên mới Thanh Niên. đền Quán Thánh bên tay phải Qua khỏi đấy một tí đụng ngay hồ Trúc Bạch. Hàng cây quanh hồ đã có nhiều lá trở vàng gió thổi rơi lác đác báo hiệu trời sắp sang thu Hồ Tây rộng quá đi mỗi chân mà chẳng thấm vào đâu Thấy tôi vẫn còn hơi say nên nhà tôi giục về nghỉ. Chưa kịp chống đối thì cô đã ngoắc chiếc xe taxi bảo về khách sạn.

Nhà tôi rủ L. đến chơi Hai chị em đi ra phố xem mua vài vóc tơ lụa Chúng tôi tán đồng chiều nay trở lại quán Pắc Bó. Trước khi ra cửa L. nhắc máy gọi nhà hàng đặt món ngan nướng đất sét. Món này phải gọi trước cỡ hai tiếng mới đủ thì giờ cho họ chuẩn bị. Tôi nằm phòng nghỉ mở TV xem tin tức. Xem chán dậy lấy mấy cuộn phim đem đi rửa tại hiệu ảnh kề bên khách sạn. đi lảng quăng tán gẫu với các cô bán hàng độ tiếng sau trở lại lấy ảnh. Về khách sạn đang chia xem ảnh chung với các cô cậu nhân viên phục vụ thì nhà tôi và L. về. Vài phút sau D., con trai trưởng bà chị họ đến với vợ và con gái Bà chị vì áp huyết cao nên từ chối Tôi bốc máy gọi nhắc T.. đưa con trai bảo bố còn say và đang ngủ nên tôi đưa vợ T. địa chỉ và số điện thoại nhà hàng. Xong D. chở tôi bằng Honda còn mấy người kia thì kêu taxi đến đấy

Lần này chúng tôi chọn ngồi trên lầu tức phòng ăn chính. đặc biệt có ban nhạc và ca sĩ hát giúp vui Ngoài ngan nướng đặt trước, chúng tôi gọi lại món ưa thích cơm lam và gà nướng chanh như hôm trước, thêm bò lúc lắc, súp cơm cháy với rau muống xào tỏi Món nào cũng xuất sắc. Trong khi thực khách ăn uống thì các cô ca sĩ luân phiên hát trên sân khấu hoặc đến tận từng bàn. Khi đến bàn chúng tôi, vừa bắt đầu hát cô ca sĩ một tay cầm micro tay kia trao cho nhà tôi một nhánh hoa hồng. Nhà tôi chuyển ngay cho tôi Tôi tần ngần chả biết phải làm sao thì L. kín đáo nhắc nên lấy một tờ giấy bạc cuộn dọc theo cành hoa rồi đưa tặng lại cô ca sĩ. Gọi là bồi dưỡng. Tôi lật đặt làm theo Hát xong cô cảm ơn và hỏi chúng tôi có muốn yêu cầu ban nhạc nào không. Nhà tôi lúng túng nói đại tên một ban nhạc của đoàn Chuẩn-Từ Linh. Dăm phút sau một cô khác đến tận bàn hát bài "Gửi người em gái" đã yêu cầu Lại tái bản mục trao cành hoa hồng. Lại bồi dưỡng. Lại được nghe nhạc yêu cầu Vui quá. Ngồi mãi đến mười giờ không thấy T. đến. đành trả tiền ra về.

Buổi sáng chúng tôi đang loay hoay xếp hành lý vật dụng vô vàn thì T. đến. Cậu bẽn lễn xin lỗi đã quá chén ngày hôm qua nên đã không đi dự tiệc. Trên đường vô sở T. ghé qua tặng gói quà nhờ đưa cho mẹ tôi và một cân vài thiều sấy khô cho chúng tôi Tôi đưa tặng T. phong bì đựng vài tấm ảnh chụp hôm trước tại nhà. Hàn huyên một lúc T. cáo từ và chúc chúng tôi thượng lộ bình an. Mười phút sau chúng tôi đem túi xách va li xuống dưới làm thủ tục trả phòng. Xong xuôi ngồi uống trà chuyện vãn đến hơn 9 giờ đón taxi ra phi trường. đến nơi làm thủ tục xong vào phòng đợi độ nửa tiếng sau lên xe buýt chở đến bãi đậu phi cơ Hơn tiếng sau chiếc Boeing 767 chở chúng tôi hạ cánh tại phi trường Tân Sơn Nhất.

Chuyến đi quá ngắn. Gần năm ngày mà mất hết hai ở Hạ Long nên tôi có cảm tưởng mình chưa biết gì về Hà Nội cả. Ấn tượng ghi lại không nhiều vì muốn biết rõ danh lam thắng cảnh ắt phải sống đây thời gian dài Chỉ quanh quẩn vài khu phố cổ và mới như chúng tôi quả rất khó lòng ghi lại đầy đủ cảnh sinh hoạt của người Hà Nội được. Dẫu sao với mắt thấy tai nghe trong thời gian ngắn ngủi, vài nét chấm phá ghi lại chút kỷ niệm mà chắc chắn chúng sẽ hằn đậm trong trí tôi suốt đời

- Phú Lê (10/98)